

Brúixola Cuixart

«Si el govern d'Espanya vol reconduir la qüestió catalana, ha de resoldre la situació dels presos polítics»

Aquí, de no obeir en diem no creure; i, de no fer, estar-se'n. Conseqüències d'una alerta de retrets entre experts, polítics i ciutadans. I és que mentre la ciència fa notar que les mesures de restricció de mobilitat arriben tard, la desconfiança entre totes dues formacions de govern i les contradiccions mútues només per veure quina es fa més seductora de cara al febrer provoquen que, ara, a diferència de la primavera, que ens movíem en terreny desconegut, molta reacció social sigui desobedient. Joves i no tan joves.

En una situació de crisi alarmant, algú pot sorprendre's de la desconfiança de la gent respecte dels dirigents, i d'una consegüent actitud desobedient, si mentre un mitjà entrevistava un membre del Govern i hi deia que el confinament nocturn probablement seria a partir de les deu del vespre; i, un altre, de mitjà, n'entrevista alhora un altre, de membre del mateix Govern, i aquest hi deia que segurament seria d'onze a sis del matí? No poden estalviar-nos hipòtesis contradictòries i anunciar-nos només decisions fermes?

Davant d'aquests missatges contradictoris que emanen d'un mateix executiu, més que qüestionar l'actitud de la ciutadania, la política hauria de qüestionar-se ella mateixa i tenir-lo sempre en compte, el poder dels ciutadans. "A distinguir me paro las voces de los ecos, y escucho solamente, entre las voces, una" diu el poeta. Això passa a Alemanya, que hi ha ordre i disciplina. La cancellera Merkel marca el pas i prova de ser tan generosa com sigui possible amb els Länder sense caure en la claudicació, que és el que correspon a tot governant que sap exercir l'autoritat. Aquí tot és veus corals. Que massa sovint desafinen.

El poder dels ciutadans és la força de la democràcia: el vot fa canviar l'arc parlamentari. I aquí, amb unes eleccions a tocar, les formacions polítiques que donen suport al Govern, si bé és cert que la pandèmia ha modificat prioritats i urgències, lluiten per defensar salut, vida i economia amb una mà i, amb l'altra, l'independentisme, que malgrat el desconcert estratègic i el nivell de confusió en aquest seu espai, les expectatives de vot sembla que no decauen.

Però mentre els uns insisteix en la via unilateral, els altres aposten per una cursa de fons. Una divisió no només entre Junts per Catalunya i Esquerra, sinó dins mateix de JxCat i entre totes les formacions hereves de Convergència. Escoltàvem Jordi Cuixart des de la presó de Lledoners en conversa amb Ricard Ustrell per a *Quatre gats* i Xavier Antich via Twitter escrivia: "Quina brúixola, Cuixart!". "Certament", hi vaig respondre. L'esperem!

Malgrat la pandèmia i el context de crisi sanitària, econòmica i social, el suport a l'independentisme es manté i les expectatives de vot segons les enquestes no decauen; malgrat, també, el desconcert estratègic i el gran nivell de confusió en l'espai polític independentista. Ara bé, si el govern d'Espanya vol reconduir políticament la qüestió, és d'obligat compliment resoldre la injusta situació dels presos polítics. I sense dilacions. Espanya és al cul de món en drets i llibertats. En progrés i benestar. I nosaltres, molts, volem aires nous de llibertat!